

[Statsministeren.]

med blot at afvise regeringens forslag uden selv med et ord at antyde, efter hvilke retningslinier de ønsker at løse landets valutavanskeligheder. Landets befolkning har krav på at få at vide, hvilke forslag oppositionen vil stille i stedet for regeringens.

De to nævnte partier motiverede i går deres holdning med, at man savner tilstrækkelig politisk tillid til os. Jeg må måske dertil svare, at jeg ikke erindrer nogen kritisk situation, hvor oppositionens partier har overgået hinanden i tillidserklæringer til den siddende regering. Derimod ville det overraske os, om disse partier blot for en tom og negativ partipolitisk demonstrations skyld uden hensyntagen til alvorlige erhvervsøkonomiske og beskæftigelsesmæssige interesser og uden hensyn til folkestyrets udvikling under den nye forfatning afviser det tilbud om en forhandling, regeringen her har givet.

Finansministeren (Kampmann): Efter statsministerens udtalelser har jeg kun få principielle bemærkninger til de ærede ordførere. Sammenfattende kan man måske sige, at spørgsmålet om, hvem der har skylden for nedgangen i valutareserven, interesserede de ærede ordførere mere end problemerne om, hvorledes det vil gå fremover, og hvilke indgreb der må foretages for at stabilisere og forbedre valutareserven. Efter mit skøn er der, som jeg nævnte i min fremsættelsestale, især fire faktorer, der har bidraget til den stedfundne udvikling, nemlig prisbevægelsen, den gradvise lempelse af finanspolitikken, høsten og indtægtsstigningen.

Der blev ikke sagt meget om priser i går aftes — selvom ordet inflation blev nævnt af den ærede ordfører hr. Erik Eriksen — og dette skyldes vel, at den nuværende situation er præget af ret stor prisstabilitet. Jeg bemærkede med interesse den ærede ordfører hr. Aksel Møllers nye motivering for skattelettelsen i foråret, nemlig at en stigning i pristallet på to points og derved

en lønstigning var afværget som følge af skattelettelsen. Jeg tror, der er andre, der har bemærket sig denne udtalelse.

Om ansvar for lempelsen i finanspolitikken hørte vi ikke meget fra oppositionens side, men de ærede ordførere hr. Bertel Dahlgaard og hr. Viggo Starcke fik jo ganske tydeligt gjort de tidligere regeringspartier opmærksom på deres del af ansvaret for den i de senere år førte politik.

Det var interessant, at den ærede ordfører hr. Erik Eriksen, som sidder inde med en særlig sagkundskab vedrørende landbruget og dets forhold, ikke fandt anledning til at udtale sig om det meget væsentlige spørgsmål om landbrugets valutaindtjening nu og i fremtiden.

Den ærede ordfører var imidlertid enig med mig i, at de højere lønninger måtte tages i betragtning ved vurdering af situationen, medens det ærede medlem intet udtalte om de højere indtægter hos erhvervslivet i det hele taget. Det er fra mange sider bebrejdet regeringen, at lønningerne steg i foråret. Der er heroverfor grund til at anføre, at hidtil har der ikke her i tinget været flertal for, at staten generelt skulle gribe ind i lønforhandlingerne, og dette er heller ikke ønsket, hverken fra arbejder- eller arbejdsgiverside. Jeg må måske også minde om, at lønstigningen i 1952, da den ærede ordfører var statsminister, var af samme størrelse som nu i foråret.

De ærede ordførere for venstre og de konservative opholdt sig derimod meget ved spørgsmålet om regeringens såkaldte pengeudpumpning, og man fik det indtryk, at begge de ærede ordførere mente, at vi her stod overfor den egentlige årsag til vore valutavanskeligheder.

Den ærede konservative ordfører meddelte en lang række tal for bevægelserne i pengemængden og på de forskellige konti i nationalbanken. Resultatet blev, såvidt jeg kunne forstå, dog blot en bekræftelse på, at den samlede pengemængde kun er ændret ubetydeligt det sidste års tid. Jeg forstod, at den ærede ordfører iøvrigt ikke